

Tập thơ Mường Mán

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

Bông Hồng Đầu Năm

Mưa chẳng nhảy valse trên đường nữa
Vàng chi lấm thế nắng mai ơi
Hình như có điệu tango mới
Đưa bước em qua ngõ nhà người
Đông biếc đã phai ngoài dậu trúc
Tết hồng xác pháo cuối hiên mai
Có chàng nghiêng ngó xuân sau trước
Rồi chợt thấy mình đi theo ai
Dòng sông uốn lượn theo chân sáo
Chim lợp vòm me khúc nhạc vui
Đi lễ chùa xa nên em vội
Quên cả giấu duyên trên miệng cười
Màu áo hoa ngâu như là sóng
Tóc mơ se mộng với mây trời
Thầm cuốn lòng ai lên tận núi
Chùa xa chuông điểm nhịp sương rơi
Lóng ngóng ẩn mình sau hương khói
Vội cành hoa nói hộ trên tay
Sao anh chẳng dám trao thiên hạ
Để hồng úa rụng chỉ còn gai
Bông hồng chưa nhận em đâu biết
Có kẻ khật khùng suốt Tết nay
Trái tim thôi nhảy soul trong ngực
Bởi đã hoá thành bong bóng bay...

Bông Cơm Nguội

Hái bông cơm nguội bên thềm cũ
Nhớ thưở quế trầm chưa mất nhau
Loài hoa anh tặng em ngày ấy
Giờ hết nguội rồi bỗng biết đau

Chào Mưa

Chào mưa quen chùng như bỗng lạ
Bầy sẻ ngoan về dưới hiên nhà
Tặng em chuối hót xanh mùa hạ
Thơm mơ gần và cả mộng xa
Chào mưa những hàng mi chớp vội
Rụng rất thâm kỷ niệm ngày qua
Vẫn còn mảnh gương con giữ lại
Để dành soi nỗi nhớ phôi pha
Chào mưa chiều lang thang quên lối
Con sáo buồn đứng trú gốc me
Mơ áo trắng ngày xưa quay lại
Chấp cánh bay qua phố ngàn hoa
Chào mưa, chào mưa, chào mưa bay
Qua sông bịn rịn nào ai hay
Em về một nửa mưa bên ấy
Buồn tôi chột nắng phía bên này.

Chiều Đại Nội

Chậm bước theo mưa chiều đại nội
Luồn qua cửa phủ ngắm thu phai
Đường xưa khoát áo rêu phong ngủ
Còn thức đâu đây những dấu hài?
Trầm mặc bên hồ bông sứ rụng
Mơ màng công chúa hát nam ai
Phím vỡ tơ chùng tình dấu muộn
Tạ lòng nhau một thoáng hương bay

Chợt Thấy

(Thơ viết ở Đà Lạt)

Chợt thấy đôi khi lòng là quán
Trống tênh dăm ghé bụi mốc cời
Chờ nhau
Bếp đã thành tro nguội
Tay cũng đành
Mười ngón pha phôi
Chợt thấy đôi khi lòng là sóng
Cuốn tim bay theo bước chân người
Ngã bảy ngã ba
Tình mất bóng
Ngậm riêng mình nửa mảnh
Trăng phai
Chợt thấy đôi khi đời quá mệt
Ta rủ ta lên núi rong chơi
Cám ơn em
Đóa quỳ độ lượng
Đã hồn nhiên
Mở cửa đất trời...

Con Gái

Con gái là chúa ngây thơ
Đã tròn mười bảy cứ vờ mười ba
Đã bảo rất ghét người ta
Đôi con mắt cứ thật thà đong đưa
Đang nắng sớm bỗng mưa trưa
Bao nhiêu thời tiết chẳng vừa màu pha
Để vẽ lúc tươi như hoa
Khi hờn như bão giông và vân vân
Con gái tứ thơ bâng khuâng
Khiến con trai bước lạc vẫn chiêm bao
Thoáng gặp, muối ngõ ngọt ngào
Điệu đàn gừng vội trốn vào lời ca
Con gái khác với quê nhà
Sao xa cứ nhớ như là... tha hương

Đi Qua Trăm Đỉnh Mưa Rào

Ngày nắng nhớ đêm sương ngùi
Xuống biển nhớ núi lên đồi nhớ khe
Dầm mưa thu nhớ đêm hè
Ở đồng nhớ cội đi về phố đông
Loay hoay hạt bụi sắc không
Trở lòng nghe hồng giữa lòng bao la
Quần quanh trong cội người ta
Đôi khi trơ trác như là cội cây
Đôi khi thoát voi thoát đầy
Phân người phân thú bầy hầy khó phân
Ôm vai Lan, nhớ môi Vân
Ăn đường thấy mặn, cắn gừng thấy chua
Ngỡ thắng rồi bỗng thấy thua
Cái tôi sắp ngửa cho vừa cuộc chơi
Cái tâm vốn chẳng lắm lời
Đôi khi chống đập đỡ vùi suýt tan
Đi qua mặt đất ngổn ngang
Một ta mờ mịt giữa ngàn mùa may
Cảm ơn em đã cho vay
Chút tình muối mặn để ngày nhớ ơn
Để đêm ngát mộng bình thường
Trái tim cỏ úa hóa vườn chiêm bao
Đi qua trăm đỉnh mưa rào
Ơn em ngọn nắng ngọt ngào khuya nay

Đồng Khánh Ngày Xưa

Răng mờ cứ theo tui hoài rứa
Cái ông ni có dị chưa tề
Sáng chiều trưa hai buổi đi về
Đưa với đón làm răng không biết
Oai đôi mắt sao mà tha thiết
Đừng nhìn làm ngưng bước chân tui
Lá thơ tình ông gửi làm chi
Thầy mạ biết rầy la tui chết
Ông tán tỉnh làm chi không biết
Tui như ma quỷ dưới âm ty
Nói hoài lời hoa mỹ làm chi
Tui còn nhỏ chuyện tình răng biết được
Tội tui lắm cách cho vài bước
Đừng đi gần hai bóng chung đôi
Xa xa cho kéo bạn tui cười
Mai vào lớp cả trường dị nghị
Thôi được rồi đưa lá thơ đây
Mai tan trường đợi ở gốc cây
Tui sẽ tới trả lời cho biết.

Hát Trên Núi

Tay đan tay chiều muộn rồi
Nhạc trôi dưới phố nắng ngùi trên cây
Mắt đan mắt cay nồng cay
Sương giăng lũng thấp nhớ đầy lên vai
Môi đan môi nụ hôn dài
Rẫy run đôi cánh hoa mai chợt vàng
Đôi lang thang núi lang thang
Dắt nhau về thửa hồng hoang hai người
Tóc đan tóc bờ rổi bờ
Trăng trôi qua phố mây rời rã mây
Ngủ đi thôi ,ngọn cỏ may
Tim anh hãy tựa những ngày còn xanh
Ngủ đi thôi con chim oanh
Giữ ngoan tiếng hát dỗ dành mai sau
Núi cất rốn , đôi chôn nhau
Đi đâu cũng nhớ quay đầu về non

Hôm Qua

Con bướm bay lạc vào thơ
Câu lục mãi bận nằm mơ sông dài
Câu bát đang bận học bài ,
Tóc mai so ngắn so dài với gương
Môi bận ngậm nụ cười hường
Đôi mắt bận nhớ con đường lá me
Chỉ có mỗi mình em nghe ,
Gió thu nương cánh bướm về hôm qua
Rủ rê theo cả người ta ,
Bâng khuâng trước ngõ hỏi hoa mượn lời
Hương bận cùng trăng rong chơi
Hoa làm thính ngậm môi người làm thính.

Hương Sắc Tháng Giêng

Tháng Giêng gió lộng qua cành biếc
Đánh thức trong vườn bao nụ thơm
Hình như có thoảng hương quỳnh muện
Sóng sáng nghiêng lòng, đôi hạt sương
Phố xá thênh thang mùa lễ hội
Trăm hồng nghìn tía vẽ tranh xuân
Riêng em yếu điệu màu thiên lý
Nón múa cho trời bỗng thêm duyên
Thuyền chở trăng xưa về bến cũ
Hay mãi rong chơi trăm ngã sông
Đêm qua có cánh hồng chợt tím
Lả xuống tim người, vay chút hương
Đầu năm có điều gì rất lạ
Níu không đành, bông chẳng nở bông
Hình như cứ bâng khuâng nhè nhẹ
Theo bước chân ai về lối quen.....

Không Biết Tên

Ni O tê răng mờ đúng đó
Lớp anh tan buổi học chưa về
Sáng vàng Thu trời mưa nhỏ nhỏ
Chờ ai răng O nơ ù! mưa tề
Đôi mắt nhỏ ngác ngơ đến tội
Sợ chi mô lũ bạn anh hiền
Sao O để gió bay tóc rối
Bạn bè mô mà đứng một mình riêng
Cặp cửa O màu xanh lá mạ
Vở của anh bọc giấy hồng điều
Răng nhìn anh đỏ hồng đôi má
Tên chi ni nói để anh kêu
Trường anh có hàng rêu tím
Đẹp chi mô mờ cứ nhìn hoài
Tà áo O làm chi nên tội
Sao cứ vò nhãn giữa bàn tay
Bạn bè anh về rồi O nớ
Còn ai mô mà phải ngại ngùng
Trời mưa lớn ôm giùm sách vở
Anh giảng dù hai đứa che chung
O cảm ơn anh làm chi rứa
Răng không về hai đứa có đôi
Mà đi giữa mùa thu tức tưởi
Trời làm mưa ướt áo O rồi.

Khúc Hát Dưới Núi

Đưa tay hái mấy lá mồng toi
Bỗng thấy trời tan đất ngậm ngùi
Soi từng sợi tóc nhìn mây nổi
Không dung bắt được một niềm vui
Giữa núi rừng hoang nói với ai
Nói với cây ư? cây gãy rồi
Cười với hoa ư? hoa nát nhụy
Thôi đành nói với một mình thôi
Một mình nói mãi cho mình nghe
Lời thật thà như thóc lúa, và
Lời điêu ngoa trót đong đầy lưỡi
Lời yêu ai chưa hề nói ra
Giữa rú trũng hoang hát với ai
Hát với trăng ư? trăng lặn rồi
Hát với sương ư? sương vừa rụng
Thôi đành chỉ hát một mình thôi
Một mình hát mãi cho mình nghe
Khúc hát ngày cha đưa mẹ về
Có con bướm lượn mừng dâu mới
Rơi phấn thu vàng trong cánh che
Giữa bụi bờ hoang biết ru ai
Ru gió ngủ ư? gió tan rồi
Ru lá ngủ ư? lá thở dài
Thôi đành ru mình ngủ đi thôi
Một mình ru mãi cho mình quên
Ru cho chân cứng với đá mềm
Ru thương đời mỏi trên tay nặng
Một mình ru mãi dỗ mình quên

Lá Tương Tư

Sáng nay anh thấy mộng rất đầy
Mộng về theo những cánh me bay
Bay từ vai quên sang vai nhớ
Xanh cả hồn anh bé có hay?
Sáng nay anh thấy hai sao mai
Một trong mắt bé một trên trời
Tim vui anh thốt lên thành tiếng
Chợt thấy tình cười trong miệng ai
Sáng nay anh thất mưa rất dài
Mưa từ quá khứ tới tương lai
Mưa trong cõi vắng anh ngồi đợi
Mưa ngập ngừng chân bé cõi ngoài
Sáng nay anh thấy một cánh diều
Mang tiếng cười ai vút lên cao
Anh vội xếp lòng thành đôi cánh
Ước được làm chim để bay theo
Sáng nay anh thấy một trời hương
Hương dâng lượ lượ cả tâm hồn
Ô hay! mắt bé là thuyền giấy
Vừa chở Thu về đậu bến hương
Theo trong mắt bé một vầng trăng
Sáng từ mông một đến đêm rằm
Soi đường tình ái cho anh tới
Dẫn lối cho hoa tìm đến ong
Quàng lên vai bé một giòng sông
Mênh mông non nước thuở tang bồng
Sông ru tóc ngủ sâu xa ngái
Sông chở phù sa uơm mắt trong
Vẽ lên trán bé những ngày mưa
Khăn quàng áo lụa dài rất thơ
Đôi bàn tay yếu như lá cỏ
Lùa xuống lòng anh lửa bốn mùa
Gắn giữ môi bé một mặt trời
Đỏ chòm mộng chín tuổi lên mười
Cùng băng khuâng nhớ năm mươi bảy
Và nụ hôn tròn thơm ô mai
Thổi vào lòng bé một tiếng đàn

Anh nghe chậm chậm bước Xuân sang
Những đường tơ nỡn rung như nắng
Thứ nắng không màu nhưng rất hung
Lăn vào hồn bé một cỗ xe
Hai con ngựa trắng bước trong mê
Nhạc vàng khuya rộn đôi vòng ngọc
Nhủ bé rằng anh sẽ trở về

Lỡ

Phải chi ta đừng lớn khôn
Tâm hồn cứ mãi trẻ con không già
Đi rong trong cõi người ta
Trái tim chỉ biết... hát và yêu thương
Phải chi trái đất hình vuông
Quanh năm đừng có tai ương dập vùi
Sớm hôm, chỉ một tiếng cười
Quay vòng nhật nguyệt giữa đời thông dong
Muộn rồi, ta lỡ lớn khôn
Và trái đất cũng lỡ... tròn từ lâu
Hạnh phúc mình lỡ cho nhau
Cái vui xẻ nửa, cái sầu chia đôi
Vốn lời chung một cuộc chơi
Bi hài lắm bận khóc cười được thua
Ngủ đi em, giống trẻ thơ
Quên bao cay đắng chát chua đã từng
Mơ đi, mộng thật phiêu bồng
Lang thang trên tận cõi hồng trên mây
Sớm mai tiếp tục tỉnh say
Thủy chung với mặt đất này...
... và anh!

Mắt Lá

Hình như có mùa đông rất vội
Theo áo em về mấy bữa nay
Giòng sông xanh quá đôi bờ sóng
Ta bỗng nghe lòng chớm theo mây
Hình như có đôi mắt đi lạc
Len nhẹ vào tim một thoáng cay
Tình như là bụi hư không ấy
Phủ mãi, mà sao nhớ vẫn đầy
Hình như người ấy không đi lẻ
Có bạn lâu rồi ta đâu hay
Chiều nay qua phố nghe chim kể
Mới biết lòng không nhẹ hơn mây
Chục tách café trong quán đợi
Chẳng đáng bằng một thoáng mong ai
Chiều bâng khuâng rụng đôi bờ lá
Ngỡ mắt người dung lúng liếng bay

Một Chút Mưa Thơm

Mưa thân ái trên tay
Tay mới rời trong tóc
Tóc nhớ ai mọc dài
Mắt nhớ ai muốn khóc
Tay của em
Tóc của em, và
Mắt của em
Của mưa của mưa, ừ
Của mưa
Tay em tay mưa
Tóc em tóc mưa
Mắt em mắt mưa...

Ngồi Nghe

Ngồi nghe nắng bên sông tan vỡ
Tụng rất thâm, kinh tiễn ngày đi
Dầm chiếc lá dùng dằng không nở
Buông trôi đời xuống mặt sóng kia
Ngồi nghe nước qua cầu lặng lẽ
Bèo nghĩ gì trên nhánh phân ly
Em ngàn năm vẫn là bến lạ
Thuyền ta trôi chưa đến, bởi vì...
Ngồi nghe gió đi rong qua chợ
Âm ỉ rao mua bán tình si
Ta lục những ngăn tình xưa cũ
Chợt ngẩn ngơ thấy chẳng còn gì
Ngồi nghe phố vội vàng khép cửa
Bao rượu tình tràn rót chén khuya
Ta khờ khạo giao tim em giữ
Rượu đêm này hồ để ai chia.

Phút Lặng Thinh

Cái hôm ta phải lòng nhau
Mặt trời trên nhánh me cao trộm nhìn
Trái đất như bồng đứng im
Không gian như chợt xanh hơn mọi ngày
Tuyệt vời là chiếc lá bay
Như chim sẽ đậu xuống tay em hiền
Tuyệt vời bốn hướng chgao nghiêng
Dồn hết nắng gió về riêng phía mình
Tuyệt vời cái phút lặng thinh
Nói hơn chán vạn lời tình huyền thiên

Qua Đò Côn Hến

Sóng vẫn vỗ và đò vẫn trôi
Riêng vàng trắng ai đã chia đôi
Nửa mảnh theo em về bến khác
Hay mãi tương tư tận cuối trời.

Qua Mấy Ngõ Hoa

Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
Về đi thôi O nớ... chiều rồi
Ngó làm chi mây trắng xa xôi
Mắt buồn quá chao ơi là tội!
Tay nhớ ai mà tay bối rối
Áo thương ai lỏng lộng đôi tà
Đường về nhà qua mấy ngõ hoa
Chớ có liếc mắt nhìn ong bướm
Có chi mô mà chân luống cuống
Cứ tà tà ta bước song đôi
Đi một mình tim sẽ mờ cõi
Tóc sẽ lệch đường ngôi không đẹp
Để tóc rối cần chi phải kẹp
Nắng sẽ chia nghìn sợi tơ huyền
Buộc hồn O vào những cánh chim
Bay lên đỉnh hồn anh ngủ đậu
Cứ mím môi rứa là rất xấu
O cười tươi duyên dáng vô cùng
Cho anh nhìn những hạt răng xinh
Anh sẽ đổi ngàn ngày thơ dại
Mi khế chớp nghĩa là sắp háy
Háy nguyệt đi giận dỗi càng vui
Gót chân đưa bước mộng bồi hồi
Anh chợt thấy trần gian quá chật
Không ngó anh răng nhìn xuống đất
Đất có chi đẹp để mô nờ
Theo nhau từ hôm nớ hôm tề
Anh hỏi mãi răng O không nói?
Tình im lặng tình cao vời vợi
Hay nói ra sợ để giun cười
Sợ phở ghen đổ lá me rơi
Sợ chân bước sai hồi tim nhịp
Cứ khoan thai rồi ra cũng kịp
Vạn mùa Xuân chờ đón chung quanh
Vạn buổi chiều anh vẫn lang thang
Vẫn theo O giờ về tan học
Từ bốn cửa Đông Tây Nam Bắc

Đến bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông
Theo nhau về như sáo sang sông
Như chuồn chuồn có đôi có cặp
Chim chìa vôi chuyền cành múa hát
Trên hư không ve cưới mùa Hè
O có nghe suốt dọc đường về
Sỏi đá gọi tên người yêu dấu
Hoa tầm xuân tím hoang bờ dậu
Lòng anh buồn chi lạ rúa thê
Nón nghiêng vành nắng chết đê mê
Anh mê sáng theo chiều tắt chậm
Chiều đang say vì tình vừa ngấm
Hai hàng cây thương nhớ mặt trời
Chiều ni về O nhớ thương ai?
Chiều ni về chắc anh nhuộm bệnh
Thuyền xuôi giòng, ngẩn ngơ những bến
Anh như là phố đứng trông mưa
Anh như là quế nhớ trầm xưa
Sợ một mai O qua mất bóng
Một mai rồi tháng năm sẽ lớn
O người quên những sáng trời hồng
O sẽ quên có một người mong
Một kẻ đứng dọc đường trông đợi
Còn nhớ chi ngôi trường con gái
Lớp học sâu khung cửa giờ chơi
Cặp sách quăng đâu đó mất rồi
Vì O bận tay bông, tay bế
Chuyện hôm ni sẽ thành chuyện kể
Những lúc chiều đem nắng sang sông
O bâng khuâng nhẹ nhẹ hỏi lòng
Mình nhớ ai mà buồn chi lạ!
Chim vỗ cánh nắng phai rồi đó
Về đi thôi O nớ chiều rồi
Ngó làm chi mây trắng xa xôi
Mất buồn quá chao ơi là tội!

Quà Sinh Nhật

Tặng em đôi phiến mây vàng
Để che lúc nắng để quàng lúc mưa
Tặng em dăm hũ yaourt
Uớp thêm cho giọng chanh chua càng bù
Tặng em câu vọng cổ mùi
Giữa chùng lạc giọng thành lời du ca
Tặng em nụ hồng hôm qua
Sáng nay nở ngát hương hoa xuân thì
Tặng em riêng một lối đi
Quanh năm rợp bóng cây si anh trồng
Tặng em một chiếc cầu vồng
Nối mơ xa với mộng gần đón đưa
Tặng em những sớm mai trưa
Dần lòng ngân tiếng cú vờ không vui
Tặng em khoe mắt bồi hồi
Ai yêu muốn dại cả người, làm ngơ
Tặng em thoáng nhớ băng quơ
Sớm hôm vỗ sóng tìm bờ bến ại
Tặng em miếng gừng chia hai
Hạt muối xẻ nửa, đem dài chia đôi
Tặng nguyên trái tim mỡ côi
Bơ vơ từ thuở đứng ngồi không yên
Chỉ xin đôi lúm đồng tiền
Và bàn tay nắm xuống thuyền sang sông.

Tháng Giêng Hát

Tháng Giêng hiền như cỏ
Và tóc mềm như mây
Tóc bay qua bến lạ
Sông thương ai, sông đầy

Tháng Giêng biếc như lá
Và tình ấm như tay
Tình rẽ sang lối nọ
Vai nhớ ai, vai gầy

Tháng Giêng trắng như cúc
Và áo vàng như mai
Áo nhàu trăm nếp bụi
Giữ hoài mơ chưa phai

Tháng Giêng ướt như mắt
Tháng Giêng hồng như môi
Trái tim ai hoá bướm
Bay theo nhau, bồi hồi

Tháng Giêng sao về muộn
Không em, chim lạc bầy
Một mình lên đồi hát
Xuân nhớ ai, xuân gầy

Thơ Viết Ở Đà Lạt

Chợt thấy đôi khi lòng là quán
Trống tênh dầm ghế bụi mốc cời
Chờ nhau
Bếp đã thành tro nguội
Tay cũng đành
Mười ngón pha phôi
Chợt thấy đôi khi lòng là sóng
Cuốn tim bay theo bước chân người
Ngã bảy ngã ba
Tình mất bóng
Ngậm riêng mình nửa mảnh
Trăng phai
Chợt thấy đôi khi đời quá mệt
Ta rủ ta lên núi rong chơi
Cám ơn em
Đóa qui độ lượng
Đã hồn nhiên
Mở cửa đất trời...

Tình Đôi Khi

Tình đôi khi là muối
Chắt lọc từ tháng năm
Qua sông dài biển rộng
Còn nguyên vị ngọt đầm
Tình đôi khi là ngọc
Sáng hơn cả trăng rằm
Rồi không dung chọt mắt
Hóa nghìn trùng xa xăm
Tình đôi khi là đạn
Bắn vỡ lòng giá băng
Khiến trái tim câm điếc
Biết cười và nói năng
Tình đôi khi là tội
Lạnh thắm trên gối chăn
Không ai ngoài chiếc bóng
Dễ dành ta ăn năn
Tình đôi khi thoáng chốc
Mà ngậm ngùi trăm năm
Em đã từng đâu đó
Anh mãi còn long đong

Trái Mơ

Ngày nào em đến thăm anh
Mang theo dăm trái mơ xanh đầu mùa
Đầu mùa mơ hãy còn chua
Như môi ai ngọt vì chưa đắng lòng
Tình đầu giờ hóa như không
Cánh chim mùa cũ sổ lông bay xa
Đôi khi anh nghĩ thật thà
Trái chua thuở ấy không là...trái mơ.

VỀ BẾN XUÂN XƯA

Áo biếc xưa về qua bến tạnh
Ngày xuân tóc mới chớm ngang vai
Chị đi thoáng chút hương xoan muộn
Sóng sánh nghiêng lòng bao gã trai
Khăn đào xưa đùa cùng gió nội
Theo người qua trăm chặng lao đao
Chị gánh sương đi từ hừng sáng
Khuya về, vai nặng gánh trăng sao
Cậu bé ngày xưa thường tha thẩn
Ôm đàn ra bến hát nghêu ngao
Đón chị, đón quà, và đón cả
Vòng tay thơm gió bụi ngọt ngào
Hương xoan nay đã xa vời vợi
Thuyền cũ đi về vắng bóng ai
Lênh đênh trên bến vằn thơ trắng
Nhuộm áo khăn xưa màu trắng phai.

VỀ

Về ngang qua đường cũ
Lá vẫn xanh nguyên màu
Có đôi chùm hoa lạ
Chợt tím vì mong nhau
Về ngang qua quán cũ
Nhạc vẫn vang trong chiều
Lời ca như sóng vỗ
Cuốn lòng ta bay theo
Về ngang qua sông cũ
Đò xưa nay đã già
Trăng hẹn hò thỏ nợ
Giờ tách bến nào xa
Về ngang qua phố cũ
Lòng đàn theo nhạc mưa
Ngõ hai đứa còn đứng
Chùm đầu dưới hiên xưa
Về ngang qua trường cũ
Không dung thêm vu vơ
Trái me ai chia nửa
Đến bao giờ thôi chua?

Với Xuân Đồng Bằng

Nhà ai quyết bánh phồng khuya quá
Nhịp chày khoan nhật thức cùng trăng
Môi em đỏ như là mận chín
Giấu chút duyên sau chéo khăn rằn
Tôi về sớm cứ e rằng muộn
Đường xưa xanh so đũa đôi hàng
Em nghịch ngợm giấu hương trong áo
Quyến ong bay qua ngõ sương tan
Tôi về nhật chút quê mùa đánh mất
Sau đôi lần chót lở lia sông
Giọt kim thuôn qua tim buồn buốt
Em ca chi điệu lý đất giồng
Tôi về nhật chút bóng chiều bỏ sót
Thuở cánh cò chưa biết bão giông
Bỗng dung nghe đế giun ca hát
Và hồn nhiên cỏ mọc quanh lòng
Nhà ai nấu bánh chung khuya quá
Lửa bập bùng cho mắt long lanh
Tôi về nhật chút hương mùa cũ
Xuân chín rồi cứ ngỡ xuân xanh!

Với Xuân Hà Nội

Mùa cốm xa rồi hương còn đây
Sâm cầm về đâu cánh nghiêng trời
Biếc xanh tà áo em qua ngõ
Gói cả sông hồ thương nhớ ai.
Heo may về phố cho khăn áo
Lũ lượt xuống đường đón gió mai
Em đi về phía xuân đang chớm
Ta ngẩn ngơ tìm phía nắng phai.
Trễ chuyến giao thừa không về kịp
Ta hái đóa quỳnh khuya lẻ loi
Đi từ năm cũ sang năm mới
Hoa lữ thì mà người đâu hay.
Hoa đào qua phố rao xuân chín
Áo đào qua ngõ gọi thầm nhau
Hà Nội chùng như thôi trở rét
Đóa quỳnh chột thức giữa chiêm bao.